

Kylan biter i skinnet. Det är allsvensk bandypremiär, en folkfest, en dag då de flesta hus och stugor kring sjön Warpen står tomma. Bollnäs Giffare spelar på hemmaplan mot Skutskär. I idrottsplatsens högtalare hörs "Flot-tarkärlek". Det är Snoddas som sjunger. Snart ska de få se honom spela. På kiosktaket står Görans far och hans bröder. De har kaffekask i termosen. Görans far är kommunist. Gammelfarmor som bor i undervåningen är sosse. Och modern går på Frälsningsarméns och Filadelfias möten. Görän tränar skidåkning, spelar bandy och hockey, hugger ved för att få muskler som Jack Dempsey. Om sommaren lägger han ut långrev tillsammans med farsan uppe vid stugan i Hennan. Grannen Olsson kallar sig fabrikör, säljer råttgift per annons, super och slänger ut stekpannan genom köksfönstret när hustrun bjuder hans "affärsbekanta" på stekfläsk. Görän tränar och iakt-tar tragedierna. På julaftonen blir det storbråk mellan fadern och bröderna, som är egna företagare och i faderns ögon inte stort bättre än Wallenberg. Modern får kräfte och opereras, svulsten som tas bort är stor som ett barn-huvud. Görän bor hos mormor i den gamla hälsingegården och får milslång cykelväg till skolan. När modern dör flyttar han hem, börjar som lärling i slakteriet, träffar Lena och lämnar bandylaget för hockey. "Hockey är ingen sport för oss i Hälsingland", säger fadern, men ger ändå till sist sitt tysta medgivande till att Görän skriver kontrakt med hockeyklubben Star i Gävle.

Allt sker i 1950-talets Hälsingland, i och omkring stationssamhället Boll-näs. Järnvägen som drar fram genom landskapet har byggts av män i svarta hattar. När de tunga godsvagnarna rullar in på stationen börjar fönsterru-torna i Folkets Hus att skälva. Från väggarna skådar pionjärerna till synes oberörda ner på den vilt dansande ungdomen. Men en gång när Per Albin Hansson upprörts över att föräldrarna inte skött sin fostrargärning lär Hjal-mar Branting ha svarat lakoniskt att de föräldrarna, det är våra barn, det.